

میحای تلماسه

نویسنده: فرانک هربرت

متجم: سیدمهیار فروتن فر

سرشناسه: هربرت، فرانک، ۱۹۲۰-۱۹۸۶م.
عنوان و نام پدیدآور: مسیحای تلماسه/نویسنده فرانک هربرت؛ مترجم سیدمهیار فروتن فر.
مشخصات نشر: تهران: کتابسرای تندیس، ۱۳۹۷.
مشخصات ظاهري: ۳۲۰ ص، ۵/۱۴×۵/۲۱×۵/۰۳م.
فروش: شاهکارهای ادبیات علمی تخیلی.
شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۱۸۲-۳۲۴-۴.
وضعیت فهرست نویسی: قابا
پادداشت: عنوان اصلی: Dune messiah, 2008.
موضوع: داستان‌های آمریکایی -- قرن ۲۰م.
شناخته افزوده: فروتن فرمی، مهیار، ۱۳۶۴ -- مترجم
رده بندی کنگره: PS۳۵۷۲.۱۷۵۱۳۹۷ / رده بندی دیوبیس: ۸۱۳/۵۴.
شماره کتابشناسی ملی: ۵۲۶۴۷۰۵.
اطلاعات رکورد کتابشناسی: قابا

مسیحای تلماسه

نویسنده: فرانک هربرت

مترجم: سیدمهیار فروتن فر

چاپ هفتم: تابستان ۱۴۰۳

شمارگان: ۵۰۰

چاپ: غزال

صحافی: غزال

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۱۸۲-۳۲۴-۴.

قیمت: ۲۸۵۰۰ تومان

دفعه: تهران، خیابان ولی عصر، نرسیده به خیابان استاد مطهری، خیابان حسینی راد، پلاک ۱۰ واحد ۲
کتابفروشی: تهران، خیابان ولی عصر (عج)، نرسیده به خیابان استاد مطهری، شماره ۱۹۷۷
www.tandispub.com
تلفن: ۰۲۱۸۸۸۹۱۳۸۷۹ - ۰۲۱۸۸۹۱۳۹۱۷

تمام حقوق محفوظ است. هیچ بخشی از این کتاب، بدون اجازه مکتوب ناشر، قابل تکثیر با تولید مجدد به هیچ شکلی، از جمله چاپ، فتوکپی، انتشار الکترونیکی، فیلم و صدا نیست. این اثر تحت پوشش قانون حمایت از مؤلفان و مصنفو ان ایران قرار دارد.

بخش‌هایی از گفت و گوی صورت گرفته در سلول زندانی اعدامی، برانسوی ایکسی^۱

سؤال: چه شد که این رویکرد خاص را برای نوشتن تاریخ زندگی مؤدب^۲ انتخاب کردی؟

جواب: چرا باید به سؤال هایت جواب بدhem؟

س: چون من می قوایم جواب هایت را جاودانه کنم.

ج: آههه! برای فریقتن من مرح چه وعده ای بهتر از این؟!

س: پس همکاری می کنی؟

ج: چرا نکنم؟ ولی این را بدان که شما ها نخواهید فهمید عامل محرك من برای نوشتن کتاب «تحلیل تاریخ» ام چه بوده. شما کاهنان آنقدر چیز برای از دست دادن دارید که...
س: امتحانم کن.

ج: امتحانت کنم؟ خوب، باز هم می گوییم... چرا نکنم؟ نگاه سطحی عوام به این سیاره مرا متأثر کرد؛ نگاهی که از نام عامیانه اش ناشی می شود: «تلماسه^۳». نه آرakis^۴، بلکه تلماسه. تاریخ شیفته‌ی آن است که تلماسه را به چشم بیابانی بزرگ نگاه کند، به چشم زادیوم حرمه‌مردان^۵. چنین نگاهی فقط روی سنت‌های برخاسته از کمبود آب متمرکز می شود، روی زندگی نیمه کوچنشینی

1- Bronso of Ix

2- Muad'dib

3- Dune

4- Arrakis

5- Fremen

حرمه‌مردان و تقطیر جامه‌هاشان که بخش اعظم رطوبت از دست‌رفته‌ی بدن را بازیابی می‌کند.

س: مگر این‌ها واقعیت ندارند؟

ج: این‌ها واقعیات سطحی هستند. نادیده گرفتن آنچه زیر این سطح نهفته مثل آن است که... مثل آن است که بخواهید زادبوم من، ایکس، را بشناسید، بدون آن که بدانید وجه تسمیه‌اش آن است که نهمین سیاره‌ی منظومه‌ی ماست.^۱ نه... نه. نگاه به تلماسه به عنوان سیاره‌ی طوفان‌های شن سرکش، یا جولانگاه ماسه‌کرم‌های غول آسا نگاه کاملی نیست.

س: ولی این ویژگی‌ها مشخصه‌های اصلی آراکیس هستند!

ج: مشخصه‌های اصلی؟ البته. ولی این مشخصه‌ها از آراکیس سیاره‌ای تک‌بعدی می‌سازند. دوست همان طور که تلماسه را سیاره‌ای تک‌محصولی می‌دانند چون یگانه مبنی آدویه‌ی ملغما^۲ در جهان است.

س: اتفاقاً بدم نمی‌آید نظری که درباره‌ی آدویه‌ی مقدس را هم برایم بسط بدھید.

ج: آه بله، مقدس! مثل تمام چیزهای مقدس، با یک دست می‌دهد و با دست دیگر پس می‌گیرد. از یک طرف عمر مصرف کنندگان را طولانی می‌کند و او را — اگر استعدادش را داشته باشد — قادر به دیدن آینده می‌سازد، و از طرف دیگر او را بی‌رحمانه معتاد خود می‌کند و داغ خود را بر چشمانش می‌گذارد؛ مثل چشمان خودت: کاملاً آبی، بدون ذره‌ای سفیدی. چشمان تو، ابرازهای بینایی تو، به چیزی یکدست و یکپارچه تبدیل می‌شود... چیزی تک‌بعدی.

س: همین حرف‌های کفرآمیزت تو را به این سلول انداخت!

ج: کاهنان شما مرا به این سلول انداختند. مثل همه‌ی کاهنان، شما هم از همان ابتدا آموخته‌اید که حقیقت را کفر بنامید.

۱- صورت لاتین نام این سیاره، IX، در نظام عددنویسی رومی معادل عدد ۹ است. م

س: تو را به این سلول انداخته‌اند چون گفته‌ای پل آتريديز^۱ پاره‌ای اساسی از انسانیتش را از دست داد تا مؤدب شود.

ج: ...بماند که پدرش را هم در جنگ با هارکونن^۲ ها از دست داد. همین طور دانکن آیدaho^۳ که خودش را قربانی کرد تا پل و لیدی جسيكا^۴ مجال فرار بیابند. س: بدینی تان از گوشم پنهان نماند.

ج: آه، بدینی! گناهش حتی از کفر هم سنتگین‌تر است. ولی اشتباه می‌کنی، من بدینی نیستم؛ فقط ناظر و مفسرم. به نظر من فرار پل به بیابان همراه با مادر باردارش حقیقتاً کاری در خور نجیبزادگان بود. البته ناگفته نماند که مادرش گرچه وبال گردنش بود، وبال کمارشی نبود.

س: ایراد شما مورخان این است که هیچ وقت به چیزی که بهقدر کفايت خوب است راضی نمی‌شوید. می‌گویی کار مؤدب حقیقتاً در خور نجیبزادگان بود، ولی انگار مجبوری^۵ بود. بدینانه‌ای هم ضمیمه‌ی حرفت کنی. تعجبی ندارد که بنه‌جسریت^۶ هم نوسنجه^۷ را تقبیح می‌کند.

ج: شما کاهنان کار خوبی کرده‌اید که با پنهان کاری دست به یکی کرده‌اید. راز دوام آن‌ها هم پنهان کاری است. ولی آن‌ها نمی‌توانند بیرون گفت را پنهان کنند که لیدی جسيكا دانش‌آموخته‌ی کارکشته‌ی بنه‌جسریت بوده. شما می‌دانید که او پسرش را به راه و رسم اختیه‌ی بنه‌جسریت تربیت کرده بود. جرم من این بود که این واقعیت را به عنوان یک پدیده مورد بحث و بررسی قرار دادم و دست به تشریح مفصل فنون ذهنی و برنامه‌ی زننده شان زدم. شما خوش ندارید توجه کسی به این واقعیت جلب شود که مؤدب همان مسیحایی بود که اختیه امید به بند کشیدنش را داشت... این واقعیت که او پیش از آن که وخشون شما شود کویساتز هدراخ^۸ آن‌ها بود.

1- Paul Atreides

2- Harkonnen

3- Duncan Idaho

4- Jessica

5- Bene Gesserit

6- kwisatz haderach

س: اگر هم کوچک‌ترین شکی به حکم اعدامت داشتم، برطرفش کردی.

ج: یک بار بیشتر که نمی‌شود مرد.

س: مرگ داریم تا مرگ.

ج: حواستان باشد از من شهید نسازید. گمان نکنم مؤدب... راستی بگو ببینم، مؤدب از کارهایی که در این سیاه‌چال‌ها می‌کنید خبر دارد؟

س: ما به خاطر مسائل جزئی مزاحم خانواده‌ی مقدس نمی‌شویم.

ج: [می‌خندد] پس پل آتیریدیز راه خودش را با چنگ و دندان به سوی مأمنش بین حرمه‌مردان گشود تا به اینجا برسد! راه و رسم افسار زدن به ماسه کرم‌ها و راندن شان را آموخت تا به اینجا برسد! اشتیاه کردم که به سؤال‌هایت جواب دادم.

س: ولی من سوچقطم برای جاؤدانه کردن جواب‌هایت می‌مانم.

ج: جدا؟ پس خوبی و بحروف‌هایم گوش کن، ای کاهن حرمه‌مرد فاسد که خدایی جز خودت نداری! شنیدم برای خیلی چیزها جواب پس بدھید. مراسمی حرمه‌مردی باعث شد پل برای اولین بار دوز بالایی از ملغماً مصرف کند و چشم بصیرتش به روی آینده‌های پیشِ رو کشود. مراسمی حرمه‌مردی باعث شد همین ملغماً، آلیا^۱ زاده نشده را در رحم بیجدی جسیکا ذی‌شعرور کند. تابه‌حال فکر کرده‌ای آلیا چه حالی داشته وقتی با ادراک و شعور کامل چشم به جهان گشوده و تمام خاطرات و دانش مادرش را در ذهن داشته؟ این از وحشیانه‌ترین تحاوی‌ها هم بدتر و وحشتناک‌تر است.

س: ولی مؤدب بدون ملغماً، ادویه‌ی مقدس، رهبر تمام حرمه‌مردان نمی‌شد.

آلیا هم، بدون تجربه‌ی مقدسی که از سر گذراند، آلیا نمی‌شد.

ج: تو هم بدون این قساوت^۲ کور حرمه‌دانهات کاهن نمی‌شدی. ۵۵۰، من شما حرمه‌مردان را خوب می‌شناسم. خیال می‌کنید چون مؤدب با چانی^۳ همسر

شد و راه و رسم حره‌مردان را برگزید، مال شماست. فراموش می‌کنید که او در وهله‌ی اول آتريديز بود، به دست یکی از استادان راه و رسم بنه‌جسریت تربیت شده بود و به فنونی تسلط داشت که برای شما به کلی بیگانه بود. خیال می‌کردید برایتان نظمی نوین و هدفی نو به ارمغان آورده. ولی وقتی چشمتان کورِ وعده‌های درخشناس برای تبدیل سیاره‌ی بیابانی تان به بهشتی سیراب بود، بکارت‌تان را از شما گرفت!

س: با کفر گویی‌هایی از این قماش نمی‌شود منکر حقیقت دگرگونی بوم‌شناختی تلماسه شد. دگرگونی‌ای که در همین لحظه با بیشترین سرعت در جریان است.

ج: اتفاقاً یکی دیگر از گناهان من این بود که در صدد جستوجوی ریشه‌های همین دگرگونی برآمدم. ریشه‌هایش و... عواقبش. درست است که نبردی که آن بیرون از داشت آراکین^۱ درگرفت، به جهان فهماند که حره‌مردان می‌توانند بر ساری‌واره‌ای سلطنتی پیروز شوند، ولی به جز آن چیزهای دیگری هم فهماند. امپراتوری کهکشانی خاندان کورینو^۲ به حکومت حره‌مردانه‌ای به رهبری مؤدب تبدیل شد، اما به جز آن به چیزهای دیگری هم تبدیل شد. «کروساد»^۳ تان دوازده سال بیشتر طول نکشید، ولی در همین مدت چه درس‌ها که به جهانیان نیاموخت! حالا کل قلمرو امپراتوری فهمیده که ازدواج مؤدب با شاهدخت آیرولان^۴ دوز و کلک بوده است و بس!

س: چطور جرئت می‌کنی مؤدب را به دوز و کلک متهم کنی؟!

ج: به خاطر این حرف مرا خواهید کشت، ولی حرفم نه تهمت است و نه کفر. شاهدخت زوجه‌ی او شد، نه جفت و هم‌باليش. چانی، آن دخترک

1- Arrakeen

2- Sardaukar

3- Corrino

4- Irulan

حره مرد سوگلی... جفت و هم‌بالین حقیقی اوست. کسی نیست که نداند.
آیرولان فقط کلید رسیدن مؤدب به تاج و تخت بود. همین و بس.
س: حالا می‌فهمم چرا آن جماعتی که برای براندازی مؤدب هم‌پیمان
شده‌اند، کتاب تحلیل تاریخ تو را بهانه می‌کنند.

ج: تو که با پاسخ من متقادع نمی‌شوی. می‌دانم که نمی‌شوی. اما این را
بدان که براندازان بهانه‌ی اصلی شان را قبل از انتشار تحلیل تاریخ من هم
داشتند. کروساد دوازده‌ساله‌ی مؤدب این بهانه را به دست‌شان داد. چیزی که
نهادهای باستانی قدرت را علیه مؤدب متحد کرد و چاشنی نهضت براندازی را
شعلهور کرد، همین بود.

افسانه‌ها و اسطوره‌هایی که امپراتور رایمند^۱، پل مؤدب، و خواهرش آلیا را همچون لفاههای در برگرفته‌اند، دیدن شخصیت حقیقی این دو را بسیار دشوار می‌کنند، ولی در این که مرد و زنی واقعی از دامان زنی واقعی و با نام‌های پل آتریدیز و آلیا پایی به جهان واقع گذاشته‌اند شکی نیست. گوشت و پوست آن‌ها هم مانند دیگر انسان‌ها تابع قوانین زمان و مکان بود و گرچه می‌توانستند به یاری نیروهای پیشگویانه‌شان از مرزهای معمولی مکان و زمان فراتر بروند، آن‌ها نیز از تبار انسان‌ها بودند. آن‌ها هم رویدادهایی واقعی را تجربه می‌کردند که آثاری واقعی در جهانی واقعی بر جای می‌گذاشت. برای فهم این دو، ابتدا باید فهمید که مصیبت آن‌ها نه فقط گریبانگیر خودشان، که گریبانگیر تمام نوع بشر شد. به همین دلیل است که این نوشته را نه فقط به مؤدب و خواهرش، بلکه به نوادگان‌شان، یعنی تمام انسان‌ها، تقدیم می‌نمایم.

— متن اهدایی کشف اللثایت^۲، نسخه‌برداری عینی از لوح یادبود تحت اختیار فرقه‌ی روحانی «هوشیدر»

دوران امپراتوری مؤدب بیش از هر دوران دیگری در تاریخ بشر شاهد ظهور مورخان بود. اغلب این مورخان دیدگاه یکسانی نسبت به مؤدب داشتند: پرحسادت و متعصبانه، ولی همین واقعیت که این مرد توانست چنین واکنش‌های احساسی و پرتعصبی را در دنیاهایی چنین گوناگون و بی‌شمار برانگیزد نشان از ژرفای و بی‌مانندی تأثیری دارد که او بر جهان گذاشت.

البته جای تعجب ندارد، چرا که این مردِ آرمانی و آرمانی انگاشته، تمام اجزای تشکیل‌دهنده‌ی تاریخ را در خود داشت. این مرد که با نام پل آتریدیز در یکی از خاندان‌های کبیر باستانی متولد شد، اساسی‌ترین تعلیمات پرانا — بیندو^۳ را زیر نظر مادر بنه جسریت خود، لیدی جسیکا آموخت و به لطف این آموخته‌ها تسلطی فوق بشری بر

1-mentat

2-Prana. bindu

عضلات و اعصاب خود یافت. به علاوه او رایمند نیز بود و در مقام رایمند هوش و درایتش حتی از رایانه‌های مکانیکی‌ای که در دوران باستان رواج داشتند و حال مذاهب استفاده از آن‌ها را ممنوع کرده‌اند نیز پیشی می‌گرفت.

گذشته از تمام این‌ها، مؤدب همان کویساتر هدراخی بود که بنا بود نتیجه‌ی برنامه‌ی اصلاح تزادی اختیه‌ی بنه‌جسریت در طول هزاران نسل باشد.

در نهایت مؤدب، کویساتر هدراخ، او که می‌توانست «در یک زمان در چندین مکان حضور یابد»، این مرد پیشگو که بنه‌جسریت امید داشت از طریقش عنان سرنوشت بشر را در دست بگیرد، بر سریر امپراتوری نشست و از سر مصلحت با یکی از دختران امپراتور پاشا^۱ مخلوع ازدواج کرد.

حالی از لطف نیست که خوانندگان — که بی‌شک آثار دیگر مورخان را مطالعه کرده و آشنایی‌ای هرچند سطحی با وقایع آن دوران دارند — به تناقض این رخدادِ لحظه‌ای با برنامه‌های سازمان‌های^۲ شکیلات جهان در آن زمان و به شکستی که تلویحاً برای آن‌ها رقم زد بیندیشند. بدین‌جهان باشید که خُرَه‌مردان، قومِ بادیه‌نشین تحت امر مؤدب، تحت سلطنت پادشاه شدام^۳ ملکه امیرنگون ساختند و لشکرهای ساردوکار، نیروهای متحد خاندان‌های کبیر، ارتش هلوکوها و مزدورانی را که با بودجه‌ی مصوب شورای لندسرات^۴ اجیر شده بودند تار و مار کردند و قدر اتحادیه‌ی فضاییمایی را به زانو درآورد و خواهر خودش، آلیا، را بر منبری مذهبی نشاند که بنه‌جسریت آن را از آن خود می‌دانست.

ولی اقدامات مؤدب به این‌ها محدود نمی‌شود.

مبلغان تحت امر مؤدب، مجوسان تقویض^۵، نبرد مذهبی خود را به گوشه‌گوشه‌ی فضا گسترش دادند: کروسادی که گرچه دوران اوج ویرانگری اش تنها دوازده سال به طول انجامید، در همان مدت کوتاه تمامی جهان نوع بشر را به جز شق کوچکی به زیر لوای استعمار مذهبی واحدی کشاند.

1-Padishah Emperor

2-Shaddam

3-Landsraad

4-Qizara Tafwid

او تنها به این دلیل از پس این اقدامات برآمد که تسخیر آرکیس، سیاره‌ای که غالباً آن را با نام تلماسه می‌شناسند، ارزشمندترین سکه‌ی جهان هستی را به انحصار او درآورد: ادویه‌ی ادویه‌ها، سمَّ حیات‌بخش، ملغماً.

این هم یکی دیگر از اجزای تشکیل‌دهنده‌ی هر تاریخ آرمانی‌ای بود: ماده‌ای که به یاری تأثیرات ذهنی و روانی استعمالش می‌شد پرده‌ی زمان را از هم درید. بدون ملغماً، مادران روحانی بنه‌جسریت قابلیت مشاهده‌ی موشکافانه‌ی خود را از دست می‌دادند و از به بند کشیدن اختیار انسان‌ها عاجز می‌شدند. بدون ملغماً، سکانداران اتحادیه قادر به ناوبری سفائن خود در فضای نبودند. بدون ملغماً، چندین و چند میلیارد شهروند قلمرو امپراتوری از نبود مخدوشی که به آن اعتیاد داشتند می‌مردند.

بدون ملغماً، پل مؤدب از پیشگویی عاجز بود.

می‌دانیم که لحظه‌ی دستیابی پل مؤدب به اوج قدرت، آبستن شکست او نیز بود. در چرایی آن همین بس ~~پیشگویی~~^{کتاب} های تماماً درست و دقیق، بی‌شک به چیزی جز مرگ نمی‌انجامند.

دیگر مورخان بر این باورند که دلیل شکست مؤدب دسیسه‌ی فاحش دشمنانش بود: اتحادیه، بنه‌جسریت و دانشمندان نا اخلاقی^۱، منه‌تلایلکس^۲ و چهره‌بازان^۳ چندرُخ‌شان. بعضی دیگر، جاسوسان مستتر در میان خدم و حمله مؤدب را دلیل اصلی می‌دانند و بعضی به نقش تاروت^۴ تلماسه در تضعیف قدرت‌های پیشگویانه‌ی مؤدب بهای بسیار می‌دهند. بعضی دلیل اصلی را گولاًی می‌دانند که مؤدب به اجبار آن را به خدمت گرفت: جسدی که به دست تعمد دشمنان به زندگی بازگشته و برای نابود کردن مؤدب تربیت شده بود. ولی طرفداران این نظریه قطعاً می‌دانند که این گولاً کسی جز دانکن آیداهو نبود، همان فرمانده تحت امرِ خاندان آتریدیز که جانش را در دفاع از پل جوان از دست داد.

1-Bene Tleilax

2-Face Dancer

3-Tarot - نوعی ورقی بازی که معمولاً برای فال‌گیری و آینده‌بینی به کار می‌رود. م.

4-Ghola - شاید ترکیبی از دو واژه‌ی «غول» و golem. در افسانه‌های یهودی، golem به مجسمه‌ای سفالین اطلاق می‌شود که با سحر و جادو زنده و متحرك شده باشد. م.

کسانی هم هستند که توجه ما را به دسته‌ی مجوسان پیرو کوربا^۱ ای مدیحه‌سرا جلب می‌کنند و نقشه‌ی او برای ساختن شهید از مؤدب و انداختن تقصیرات بر گردن چانی، هم‌بالین حرّه‌مرد او را قدم به قدم برایمان بسط می‌دهند. آیا این توجیهات قادرند وقایع را آن طور که تاریخ به ما نشان داده توضیح دهند و توجیه کنند؟ صد البته که نه. فقط و فقط با درک طبیعت مرگبار پدیده‌ی پیشگویی است که می‌توان نقص و کاستی چنین قدرت عظیم و دورنگرانه‌ای را درک نمود. امید است دیگر مورخان از این افشاگری درسی بیاموزند.

از کتاب تحلیل تاریخ: مؤدب، نوشه‌ی بوانسوی ایکسی